

RETTENS DOM (Første Afdeling)

29. marts 2007*

I sag T-369/00,

Département du Loiret (Frankrig) ved avocat A. Carnelutti,

sagsøger,

støttet af:

Scott SA, Saint-Cloud (Frankrig), ved Sir Jeremy Lever, QC, barristers J. Gardner og G. Peretz samt solicitors R. Griffith og M. Papadakis,

intervenient,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Rozet og J. Flett, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

* Processprog: fransk.

angående en påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2002/14/EF af 12. juli 2000 om den statsstøtte, Frankrig har iværksat til fordel for Scott Paper SA/Kimberly Clark (EFT 2002 L 12, s. 1),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.D. Cooke, og dommerne R. García-Valdecasas og I. Labucka,

justitssekretær: ekspeditionssekretær C. Kristensen,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 25. oktober 2006,

afsagt følgende

Dom

Sagens faktiske omstændigheder

- ¹ I 1969 opkøbte det amerikanske selskab Scott Paper Co. den franske virksomhed Bouton Brochard og oprettede derefter et særskilt selskab, Bouton Brochard Scott SA, som overtog Bouton Brochards aktiviteter. Bouton Brochard Scott blev i november 1987 omdøbt til Scott SA. Dette selskab fremstillede toilet- og husholdningspapir under den i sagen relevante periode.

- 2 Den 31. august 1987 indgik byen Orléans (Frankrig) og departementet Loiret (Frankrig) en aftale med Scott, hvorefter denne købte en grund på 48 ha i industriområdet La Saussaye og skulle betale en vandafledningsafgift, der blev beregnet på grundlag af en særlig favorabel sats (herefter »Scott-aftalen«). Ifølge aftalen skulle sagsøgeren og byen Orléans bidrage med højst 80 mio. franske francs (FRF) (12,2 mio. EUR) til byggemodningen af grunden til fordel for Scott.

- 3 Gennemførelsen af de nødvendige undersøgelser og arbejdet med byggemodningen af den pågældende grund blev overladt Société d'Économie Mixte pour l'Équipement du Loiret (herefter »Sempel«). Det følger af en aftale, som sagsøgeren og byen Orléans indgik med Sempel den 12. september 1987 (herefter »Sempel-aftalen«), at byen Orléans afstod 68 ha til Sempel for en symbolsk pris af én franc. Endvidere følger det af artikel 4 i Scott-aftalen samt artikel 12 i Sempel-aftalen, at sidstnævnte skulle sælge 48 ha og en fabriksbygning med lagerhal til Scott for 31 mio. FRF (4,7 mio. EUR), svarende til 65 FRF/m².

- 4 I november 1996 offentliggjorde den franske revisionsret en beretning med overskriften »Les interventions des collectivités territoriales en faveur des entreprises« (lokale myndigheders indgreb til fordel for virksomheder). Med denne beretning ønskede den franske revisionsret at henlede opmærksomheden på visse støtteforanstaltninger, som franske lokale myndigheder havde ydet til fordel for en række virksomheder, og særligt på overdragelsen af en grund til Scott på 48 ha i industriområdet La Saussaye.

- 5 Efter offentliggørelsen af denne beretning modtog Kommissionen ved skrivelse dateret den 23. december 1996 en klage vedrørende de særligt favorable vilkår for byen Orléans' og departementet Loirets salg af denne grund på 48 ha til Scott og den sats, hvorefter denne skulle betale vandafledningsafgift.

- 6 Ved skrivelse af 17. januar 1997 anmodede Kommissionen de franske myndigheder om supplerende oplysninger. Herpå fulgte en korrespondance mellem de franske myndigheder og Kommissionen fra januar 1997 til april 1998 vedrørende de ønskede oplysninger og præciseringer.

- 7 I januar 1996 opkøbte Kimberly-Clark Corp. aktierne i Scott SA. Førstnævnte selskab meddelte i januar 1998, at det agtede at lukke fabrikken. Fabrikkens aktiver, dvs. grunden og papirfabrikken, blev opkøbt af Procter & Gamble (herefter »P & G«) i juni 1998.

- 8 Ved skrivelse af 10. juli 1998 informerede Kommissionen de franske myndigheder om sin beslutning af 20. maj 1998 i henhold til artikel 88, stk. 2, EF og opfordrede dem til at fremsætte bemærkninger og besvare visse spørgsmål. Ved offentliggørelsen af nævnte skrivelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af 30. september 1998 (EFT C 301, s. 4) blev de interesserede parter informeret om, at proceduren var iværksat, og opfordret til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger vedrørende de pågældende foranstaltninger.

Den anfægtede beslutning

- 9 Efter afslutningen af den formelle undersøgelsesprocedure vedtog Kommissionen den 12. juli 2000 beslutning 2002/14/EF om den statsstøtte, Frankrig har iværksat til fordel for Scott Paper SA/Kimberly Clark (EFT 2002 L 12, s. 1, herefter »den anfægtede beslutning«). Efter indleveringen af stævningen i denne sag (jf. præmis 13 nedenfor) har Kommissionen den 2. marts 2001 meddelt et rettelsesblad til Den Franske Republik. Artikel 1 og betragtning 172, 217 og 239, litra b), a), til den anfægtede beslutning blev derved ændret.

10 Den anfægtede beslutning bestemmer i sin ændrede udgave følgende:

»*Artikel 1*

Den statsstøtte i form af en favørpris for en grund og en favørsats for vandafledningsafgift, som Frankrig har iværksat til fordel for Scott, til et beløb af 39,58 mio. FRF (6,03 mio. EUR) eller i nutidsværdi 80,77 mio. FRF (12,3 mio. EUR) for så vidt angår favørprisen for grunden [...], er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

1. Frankrig træffer alle nødvendige foranstaltninger for hos støttemodtageren at tilbagesøge den i artikel 1 omhandlede støtte, som allerede ulovligt er udbetalt til denne.

2. Tilbagesøgningen finder sted omgående og i overensstemmelse med fransk lovgivning, såfremt denne giver mulighed for øjeblikkelig og effektiv iværksættelse af denne beslutning. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev udbetalt til modtageren, og indtil den er tilbagebetalt. Renterne beregnes på grundlag af den referencesats, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for regionalstøtte.«

- 11 Vedrørende tilskrivningen af renter fastsatte Kommissionen (betragtning 239 til den anfægtede beslutning) følgende:

»[De franske myndigheder skal] for at genetablere de økonomiske vilkår, på hvilke virksomheden havde måttet operere, såfremt den ikke havde fået den ulovlige støtte, træffe alle nødvendige foranstaltninger til at fjerne de fordele, der følger af støtten, og kræve denne tilbagebetalt af støttemodtageren.

Støtten skal tilbagebetales i overensstemmelse med fransk lovgivning. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev udbetalt, og indtil den er tilbagebetalt. Renterne beregnes på grundlag af den referencesats, der anvendes til at beregne nettosubventionsækvivalenten for regionalstøtte i Frankrig.«

- 12 Der er i nutidsværdien af den støtte, som skal tilbagesøges, og som Kommissionen har beregnet til 80,77 mio. FRF (jf. præmis 10 ovenfor), således tilskrevet renter fra det tidspunkt, hvor den ulovlige støtte blev ydet, og indtil tidspunktet for den anfægtede beslutning. Denne forrentning svarer til den referencesats, som Kommissionen anvender for at måle støtteelementet i offentlige tilskud i Frankrig, nemlig 5,7% »siden den 1. januar 2000« (betragtning 172 og 239 til den anfægtede beslutning).

Retsforhandlingerne for Retten og parternes påstande

- 13 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 4. december 2000 har sagsøgeren anlagt denne sag.

- 14 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 30. november 2000 og registreret som sag T-366/00 har Scott ligeledes anlagt sag med påstand om delvis annullation af den anfægtede beslutning.
- 15 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 19. marts 2001 har Scott fremsat begæring om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for sagsøgerens påstande.
- 16 Ved kendelse af 10. maj 2001 afsagt af formanden for Femte Udvidede Afdeling fik Scott tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for sagsøgerens påstande.
- 17 Retten har efter Scotts anmodning besluttet sig for i første omgang og inden enhver stillingtagen til sagens fakta at tage stilling til det af Scott i sag T-366/00 rejste forældelsesspørgsmål i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel [88] (EFT L 83, s. 1).
- 18 Retten har ved domme af 10. april 2003 frifundet Kommissionen for sagsøgerens og Scotts påstande om, at den havde tilsidesat artikel 15 i forordning nr. 659/1999, og udsat afgørelsen om sagens omkostninger (domme af 10.4.2003, sag T-366/00, Scott mod Kommissionen, Sml. II, s. 1763, og sag T-369/00, Département du Loiret mod Kommissionen, Sml. II, s. 1789). Retten besluttede i øvrigt at fortsætte sagernes behandling.
- 19 Retten har i afventning af Domstolens dom i Scotts appel iværksat til prøvelse af dommen i sagen Scott mod Kommissionen, nævnt i præmis 18 ovenfor, udsat behandlingen af den foreliggende sag samt sag T-366/00.

- 20 Ved dom af 6. oktober 2005, sag C-276/03 P, Scott mod Kommissionen (Sml. I, s. 8437), forkastede Domstolen Scotts appel iværksat til prøvelse af dommen af 10. april 2003 i sagen Scott mod Kommissionen, nævnt i præmis 18 ovenfor.
- 21 Retten opfordrede ved skrivelse af 10. november 2005 parterne til at fremlægge deres bemærkninger til genoptagelsen af sagsbehandlingen i betragtning af dommen af 6. oktober 2005 i sagen Scott mod Kommissionen, nævnt i præmis 20 ovenfor. Sagsøgeren bekræftede i sit svar af 24. november 2005, at selskabet opretholdt sine søgsmålsgrunde til støtte for sit søgsmål.
- 22 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten besluttet atter at indlede den mundtlige forhandling og har som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse anmodet parterne om at besvare en række spørgsmål skriftligt. Parterne har efterkommet denne anmodning.
- 23 Parterne afgav mundtlige indlæg og besvarede spørgsmål fra Retten under retsmødet den 25. oktober 2006.
- 24 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede beslutning annulleres, i det omfang den erklærer den statsstøtte, som er iværksat i form af en favorabel pris for en grund, for retsstridig, og indeholder pålæg om tilbagebetaling af et beløb på 39,58 mio. FRF (6,03 mio. EUR) eller i nutidsværdi 80,77 mio. FRF (12,3 mio. EUR).
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

25 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.
- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

26 Scott, der er indtrådt som intervenient til støtte for sagsøgerens påstande, har nedlagt følgende påstande:

- Sagsøgeren gives medhold.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

27 Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål påberåbt sig to anbringender. Det første vedrører en tilsidesættelse af princippet om forbud mod fællesskabsrettens tilbagevirkende kraft og retssikkerhedsprincippet samt artikel 87 EF og 253 EF, for så vidt som Kommissionen har anvendt sin meddelelse 97/C 209/03 om statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord og bygninger (EFT 1997 C 209, s. 3). Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 87, stk. 1, EF samt artikel 253 EF. Dette andet anbringende er inddelt i fem led om følgende forhold ved den anfægtede beslutning:

- offentliggørelsen i forbindelse med det pågældende grundsalg

- skatteindtægterne fra Scotts fabriksanlæg

- udgifter i den almene interesse

- fejl i beregningen af støtten

- renteopgørelsen.

28 Andet anbringendes femte led skal behandles først.

Parternes argumenter

- 29 Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 87, stk. 1, EF og artikel 253 EF ved i den anfægtede beslutning at foretage en renteopgørelse. Sagsøgeren har herved understreget, at en genoprettelse af situationen før statsstøtten ikke kræver en renteopgørelse, men en inddrivelse af den faste årlige rente. Renteopgørelse er nemlig ikke Kommissionens faste praksis. Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen ikke har begrundet anvendelsen af en renteopgørelse og derfor har tilsidesat artikel 253 EF.
- 30 Scott har indrømmet, at det i visse tilfælde kan være korrekt at tilskrive renters rente med henblik på at ophæve den fordel, som en begunstiget har nydt godt af, f.eks. i tilfælde, hvor denne har investeret beløbet fra et rentefrit lån ydet af en medlemsstat og opnår en nettogevinst efter at være forelagt et tilbagebetalingspåbud uden krav

om betaling af renters rente. Dette særlige tilfælde foreligger imidlertid ikke i denne sag, og der lægges ikke andet til grund i den anfægtede beslutning.

- 31 Scott har tilføjet, at den anfægtede beslutnings artikel 2, hvori bestemmes, at tilbagesøgningen skal ske i henhold til nationale regler, medfører, at renterne for perioden fra den anfægtede beslutning til tilbagesøgningen skal beregnes som almindelig forrentning. Såfremt det kan begrundes at beregne renterne i forbindelse med denne periode således, er det så meget desto mere begrundet at beregne dem ud fra en almindelig sats for perioden fra tildelingen af støtten og indtil den anfægtede beslutning.
- 32 Kommissionen har anført, at den effektive konkurrence i henhold til fast retspraksis skal genetableres i tilfælde af en ulovlig støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet (betragtning 218 til den anfægtede beslutning). Med henblik herpå skal den fordel, som modtageren reelt har været begunstiget af, ophæves i sit hele. Der er efter Kommissionens opfattelse i den anfægtede beslutning taget hensyn til den reelle fordel, idet støttens nominelle værdi er omregnet til dens nutidsværdi (betragtning 172), svarende til ydelsen af et rentefrit lån, som modtager havde profiteret af i den pågældende periode. Nutidsværdien svarer til den økonomiske fordel, der følger af den vederlagsfrie tilrådighedsstillelse af kapital i en vis periode, og afspejler den omkostning, Scott ville have haft, hvis selskabet havde lånt dette beløb hos en bank fra 1987 og indtil vedtagelsen af den anfægtede beslutning. Kommissionen har understreget, at den fremgangsmåde, den har fulgt i den anfægtede beslutning, er i overensstemmelse med den, Retten har lagt til grund i sin dom af 8. juni 1995, Siemens mod Kommissionen (sag T-459/93, Sml. II, s. 1675, præmis 97), og at beslutningen derfor er tilstrækkeligt begrundet.
- 33 Kommissionen har anført, at nutidsværdien, der er gengivet i den anfægtede beslutning, allerede omfatter den fordel, som modtageren har været begunstiget af fra ydelsen af støtten i 1987 og indtil vedtagelsen af den anfægtede beslutning, hvorfor der således blot skal tages højde for renterne i perioden fra beslutningsdatoen og indtil tidspunktet for den reelle tilbagesøgning.

Retten bemærkninger

- 34 For det første må sagsøgerens argument om, at Kommissionen ikke har givet en tilstrækkelig begrundelse for sin beslutning om at fastsætte støttens nutidsværdi ved at tilskrive renters rente, undersøges.
- 35 I henhold til fast retspraksis skal den begrundelse, som kræves i henhold til artikel 253 EF, tilpasses karakteren af den pågældende retsakt og klart og utvetydigt angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret. Det nærmere indhold af begrundelseskravet skal fastlægges i lyset af den konkrete sags omstændigheder, navnlig indholdet af den pågældende retsakt, indholdet af de anførte grunde samt den interesse, som retsaktens adressater samt andre, der må anses for umiddelbart og individuelt berørt af retsakten, kan have i begrundelsen. Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige momenter, da spørgsmålet, om en beslutnings begrundelse opfylder kravene efter nævnte artikel 253, ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes i forhold til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (Domstolens dom af 2.4.1998, sag C-367/95 P, Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, Sml. I, s. 1719, præmis 63, og af 30.9.2003, sag C-301/96, Tyskland mod Kommissionen, Sml. I, s. 9919, præmis 87).
- 36 I denne sag er der i den anfægtede beslutning anvendt en forrentning på 5,7%, uden at det er uddybet, at det drejer sig om renters rente. Kun i forbindelse med beregningen af beløbet 80,77 mio. EUR, som er angivet som »nutidsværdien« af den støtte, der blev vurderet til 39,58 mio. EUR ved tildelingen i 1987, kan læseren udlede, at der er anvendt renters renter. Kommissionen har på ingen måde angivet begrundelsen for, at den har anvendt renters renter frem for en almindelig forrentning. Endvidere har Kommissionen ikke angivet, hvorledes påleggelsen af en rentesats giver mulighed for at angive nutidsværdien i 2000 af en støtte i form af grundsalg til en favorabel pris i 1987.

- 37 Sagsøgeren har, støttet af Scott, gjort gældende, at Kommissionen, eftersom renteopgørelsen udgjorde en ny praksis fra dennes side, skulle have begrundet sin beslutning på dette punkt.
- 38 Det skal fastslås, at der på tidspunktet for den anfægtede beslutning ikke forelå nogen regler, der bestemte, at den forrentning, der var fastsat i et tilbagesøgningspåbud, skulle være renters rente, og at Kommissionen ikke pålagde renters rente i sine tilbagesøgningspåbud.
- 39 For det første skal det hvad angår fraværet af sådanne bestemmelser bemærkes, at Kommissionens beføjelse til at træffe beslutninger om tilbagesøgning af ulovlig støtte nu er reguleret ved forordning nr. 659/1999 (jf. i denne forbindelse dommen i sagen Département du Loiret mod Kommissionen, nævnt i præmis 18 ovenfor, præmis 50 og 51). Det fremgår af artikel 14, stk. 2, i forordning nr. 659/1999, at »[d]en støtte, der skal tilbagebetales i medfør af en beslutning om tilbagebetaling, skal indeholde renter beregnet på grundlag af en passende sats, der fastsættes af Kommissionen«. Kommissionen har i sine skriftlige svar på Rettens spørgsmål bekræftet, at denne bestemmelse ikke indeholder nogen præcisering om, hvorvidt der skal anvendes en almindelig rentesats eller renters rente.
- 40 Kommissionen har nemlig i sin meddelelse om de rentesatser, der skal anvendes ved tilbagebetaling af ulovlig statsstøtte, offentliggjort i EU-Tidende den 8. maj 2003 (EUT C 110, s. 21), dvs. tre år efter vedtagelsen af den anfægtede beslutning, fastslået, at der forelå et spørgsmål om, hvorvidt de renter, der gjaldt for sager om tilbagesøgning af ulovlig støtte, skulle være almindelige renter eller renters rente, og den fandt det nødvendigt, at »den hurtigt afklarer sin stilling på dette punkt«. Kommissionen meddelte således medlemsstaterne og andre interesserede parter, at den i fremtidige beslutninger, hvor den kræver ulovlig støtte tilbagebetalt, ville anvende en referencesats på grundlag af renters rente. Det følger modsætningsvis heraf, at Kommissionens stilling før vedtagelsen af denne meddelelse hvad angår anvendelsen af renters rente i tilbagesøgningspåbud ikke var en selvfølge.

- 41 Anvendelsen af renters rente er først blevet indført i lovgivningen ved artikel 11, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af forordning nr. 659/1999 (EUT L 140, s. 1), hvorefter »Renten tilskrives med renters rente indtil datoen for tilbagebetalingen af støtten«.
- 42 For det andet har Kommissionen på ingen måde godtgjort, at den på tidspunktet for den anfægtede beslutning fulgte en praksis med tilskrivning af renters rente ved tilbagesøgningskrav. Dels har den i den anfægtede beslutning ikke henvist til nogen beslutning i denne forbindelse. Dels har Kommissionen som svar på Rettens skriftlige spørgsmål vedrørende Kommissionens praksis på tidspunktet ikke kunnet henvise til nogen beslutning forud for den anfægtede beslutning, hvori der blev opkrævet renters rente.
- 43 Det følger heraf, at tilskrivningen af renters rente i denne sag var det første eksempel på Kommissionens nye, væsentlige politik, som den på ingen måde har begrundet. Kommissionen burde i den anfægtede beslutning dels have angivet, at den havde besluttet at opgøre renterne, dels have begrundet sin fremgangsmåde (jf. i denne retning Domstolens dom af 26.11.1975, sag 73/74, *Fabricants de papiers peints m.fl. mod Kommissionen*, Sml. s. 1491, præmis 31-34). I modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende (jf. præmis 32 ovenfor), bibringer henvisningen til Siemens-dommen, som på generel vis vedrører betydningen af renteopkrævningen, ikke de nødvendige præciseringer i denne sag.
- 44 Det skal tilføjes, at tilskrivningen af renters rente i betragtning af det tidsrum, der er hengået fra tidspunktet for det omstridte salg til den anfægtede beslutning, dvs. 13 år, har haft en betydelig økonomisk påvirkning af størrelsen af det beløb, der skal tilbagesøges (jf. præmis 11 ovenfor). Følgelig havde sagsøgeren og intervenienten en særlig interesse i at blive bekendt med begrundelsen for tilskrivningen af renters rente. Under disse omstændigheder findes Kommissionens forpligtelse til at begrunde den anfægtede beslutning at være strengere.

- 45 Kommissionens beslutning er endvidere utilstrækkelig hvad angår anvendelsen af en rentesats på 5,7%. Kommissionen har i den anfægtede beslutning alene beskrevet satsen som en referencesats, der anvendes for at måle støtteelementet i offentlige tilskud i Frankrig siden den 1. januar 2000, og har i en fodnote henvist til sin egen tabel, som anvendes for at måle en støttes »subventionsækvivalent«, og som angiver de referencesatser og nutidsværdier, der er fastsat for medlemsstaterne (betragtning 172 og 239).
- 46 I henhold til Kommissionens meddelelse fra 1997 om metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (EFT C 273, s. 3) »defineres den vejledende sats som den femårige interbankrente (»swap«) [...] forhøjet med en præmie«. Tilsyneladende afspejlede satsen på 5,7% for 2000 en referencesats for en periode på fem år. Den anfægtede beslutning begrundes på ingen måde anvendelsen af en sådan sats for en periode på 13 år, som løb fra tidspunktet for det omstridte salg i 1987 til vedtagelsen af den anfægtede beslutning i 2000.
- 47 Endvidere indeholder meddelelsen fra 1997 ikke nogen angivelser af, om der skulle tilskrives almindelige renter eller renters rente. Den pågældende tabel var indtil det pågældende tidspunkt blevet benyttet til med henblik på anvendelsen af almindelige rentesatser. Den anfægtede beslutning indeholder ingen begrundelse af, om disse satser er blevet anvendt til beregning af renters rente.
- 48 Kommissionen har anført, at anvendelsen af renters rente med henblik på at fastsætte nutidsværdien for den oprindelige støtte er begrundet i, at den effektive konkurrence skal genetableres ved at fjerne den fordel, som modtageren har profiteret af (jf. præmis 32 ovenfor).
- 49 En sådan begrundelse forudsætter dels, at den begunstigede fortsat er i besiddelse af denne fordel, dels at metoden for den omstridte støtte kan sammenlignes med et rentefrit lån af et beløb, der svarer til værdien af den oprindelige støtte. Den anfægtede beslutning mangler enhver begrundelse desangående.

- 50 Det skal herved bemærkes, at den støtte, som Scott i henhold til den anfægtede beslutning modtog i 1987, bestod i en overdragelse af en byggemodnet grund til en favorabel pris, dvs. til en pris, der var lavere end den dagældende markedspris. Det forekommer under disse omstændigheder på ingen måde klart, at opskrivningen af den skønnede oprindelige støtte med beregningen af renters rente ud fra en rentesats på 5,7% i den pågældende periode fører til et tal, der svarer til værdien af den fordel, som modtageren profiterede af som indehaver af formuegodet i 2000. Kommissionen har nemlig fastslået, at den støtte, der blev ydet i 1987, bestod i overdragelsen af ejendomsretten til en byggemodnet grund med et tilskud på ca. 56% (39,58 mio. FRF ud af en skønnet værdi på 70,588 mio. FRF). Det er i den anfægtede beslutning ikke begrundet, hvorledes Scott fortsat var i besiddelse af en sådan fordel på tidspunktet for vedtagelsen af beslutningen.
- 51 Det står endvidere fast, at Scott er ophørt med sine aktiviteter i industriområdet La Saussaye, og at grunden og fabrikken ifølge de franske myndigheder blev solgt til P & G i 1998 (jf. præmis 7 ovenfor) for 27,6 mio. FRF (betragtning 162 til den anfægtede beslutning). Kommissionen har, selv om den ikke har fundet det nødvendigt at efterprøve dette beløb, ikke bestridt, at dette salg skete under normale markedsvilkår, og har vurderet dette salg i den anfægtede beslutning ved at anerkende, at grunden blev solgt for 27,6 mio. FRF (betragtning 163-166). Denne pris var ikke blot lavere end den værdi, Kommissionen havde fastsat for 1987 (70,588 mio. FRF), men ligeledes end de 31 mio. FRF, Scott havde betalt Sempel.
- 52 Under disse omstændigheder, og idet den anfægtede beslutning ikke indeholder nogen begrundelse for en forbindelse mellem Scotts påståede fordel i 2000 og beløbet 80,77 mio. FRF, kan Retten ikke udøve sin prøvelsesret vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt anvendelsen af renters rente medfører en nutidsværdi, der svarer til værdien af den fordel, der skal ophæves.
- 53 Endelig indeholder den anfægtede beslutning en åbenbar mangel på sammenhæng, som Kommissionen ikke har forklaret. Selv om Kommissionen har beregnet støttens

nutidsværdi i den anfægtede beslutning ved at tilskrive renters rente, indebærer den nævnte beslutnings artikel 2, hvori bestemmes, at tilbagesøgningen skal ske i henhold til nationale regler (jf. præmis 10 ovenfor), at renterne for perioden fra den anfægtede beslutning til tilbagesøgningen skal beregnes ud fra en almindelig sats. Kommissionen har på ingen måde begrundet, hvorfor der tilskrives renters rente indtil datoen for vedtagelsen af beslutningen og herefter almindelige renter indtil tilbagesøgningen af støtten. Kommissionen har endvidere end ikke forsøgt at begrunde denne fremgangsmåde i denne sag, selv om Scott har fremhævet denne manglende sammenhæng (jf. præmis 31 ovenfor).

- 54 Det følger heraf, at den anfægtede beslutning ikke er tilstrækkeligt begrundet. Andet anbringendes femte led skal således tages til følge. Dermed skal den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den vedrører den støtte, der er blevet ydet i form af de omstridte grundsalg til en favorabel pris, uden at det i øvrigt er nødvendigt at undersøge de øvrige anbringender og argumenter, som er fremført i sagen.

Sagens omkostninger

- 55 Retten har i sin dom i sagen Département du Loiret mod Kommissionen udsat afgørelsen om sagens omkostninger.
- 56 Det tilkommer derfor Retten i denne dom at tage stilling til de samlede omkostninger i forbindelse med forhandlingerne for Retten.
- 57 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom.

Kommissionen har hovedsageligt tabt sagen og bør derfor pålægges, foruden at betale sine egne omkostninger, at betale sagsøgerens og Scotts omkostninger i overensstemmelse med disses påstande herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEEN (Første Afdeling)

- 1) **Kommissionens beslutning 2002/14/EF af 12. juli 2000 om den statsstøtte, Frankrig har iværksat til fordel for Scott Paper SA/Kimberly Clark, annulleres, for så vidt som den vedrører støtten i form af en favorabel pris for en grund som omhandlet i beslutningens artikel 1.**

- 2) **Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgerens og Scotts omkostninger.**

Cooke

García-Valdecasas

Labucka

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 29. marts 2007.

E. Coulon

J.D. Cooke

Justitssekretær

Afdelingsformand